

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, No. 208.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREMIËN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... f 7.—
en Buitenlandt franco..... - 8.—

Abonnementen.

SEVEN BROETS of minder..... f 1.75.
Elken regel meer..... - 25.
BESL. voor elke afzonderlijke aflevering..... - 25.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

Het Verkiezings-Stelsel.

II.

Het begrip van de raadpleging der Regeringen met het Nationaal Verstand, — de geleerden en vermogenden uit de Natie, — is, op zich zelf, geene nieuwigheid der vorige eeuw. Dat zelfde begrip was reeds uitdrukkelijk aangegeven in de benaming zelve der Oud-Saksische *Wittengemot*, of bijeenkomst der *Proeden*, vóór anderhalf duizend jaren. In de middeleeuwen, zeker, kende men geene andere geleerden dan de *Geestelijkheid*, noch andere ongeleerde vermogenden dan den *Adel*. Doch later, bij meerdere uitbreiding der goedgeheid, en als een tegenwigt, tot schraaiing van den Troon, tegen de aanmatigingen der Grooten, kwam er een *Burger-stand* (afgevaardigden der stedelijke burgerijen of dertzelvet overheden) bij; in sommige landen, ook een *Landlieden-* of *Boeren-stand*; hetzij bij wijze van regelmatige bijeenkomsten op bepaalde tijden, hetzij alleen in bijzonder gewichtige omstandigheden tot eene vergadering geroepen.

Nieuwer, maar toch niet van de tegenwoordige eeuw, is het begrip van de oplossing der maatschappij in ondeelingen, met voorbijzien van het verschil van stand. Dit ontwikkelde zich, nu vijftig jaren geleden, toen, in Frankrijk, de aldaar sedert 1814 niet beschreven *Etats-Généraux*, ten jare 1789, tot beraadslaging over den verwikkelenden staat der zaken werden opgeroepen. Het begrip eener algemeene gelijkheid, zoo men weet, was destijds zoo zeer in zwang gekomen, dat de stedelijke en landelijke afgevaardigden, tezamen de Derde Stand (*Tiers-Etat*) geheeten, zelfs door een gedeelte van de mindere *Geestelijkheid* werd ondersteund werden in het doorzetten van hun opzet om niet meer, als van ouds, elken stand afzonderlijk te laten raadplegen, maar alle gezamenlijk in eene algemeene vergadering (*Nationale Vergadering*) te vereenigen, waarop dan spoedig, in 1791, de verklaring volgde: *les Hommes naitent et demeurent libres et égaux en droits* (1). Trouwens, wat de politieke regten betrof, was het woord *hommes* hierbij niet genomen in den zin van de *menschen*, zoo als men het veelal verkeerdelyk vertaalde, maar in dien van de *mannen* alleen. De vrouwen werden niet als leden aangevoerd van de Natie, bij welke, volgens de in dien geest opgemaakte Constitutie, *het grondbeginsel van alle soevereiniteit gezegd werd te berusten* (2).

Het begrip der onderscheiding van het Nationale Verstand was daarbij ten eenemaal verzaakt. De kortstondige daarop gevolgde Fransche Regering van dien tijd werd reeds gedurende haar bestaan het Schrikbewind (*le régime de la Terreur*) geheeten, en heeft dien naam in de geschiedenis behouden.

(1) *Déclaration des droits de l'homme et du citoyen*, Art. 2.

(2) Fransche Constit. van 1791, Titre III, Chap. I, Sect. II, Art. 2.

Al ras, evenwel, werd die eerste proefneming van den Revolutie-tijd, door andere, minder onbezadigde, vervangen, en de stemgerechtigdheid in een meer bepaald verband met de schatplichtigheid gebragt, tot dat, eindelijk de geheele droom der Volksregering, zoo als nauwelijks der herinnering behoeft, zich in de meest onbepaalde Alteenheerschings oploste.

Het deel, dat aan ons Vaderland van dat alles te betref viel, begon gelukkigwijze eerst na de allereerste jaren van dat tijdvak. De eerste felheid had in Frankrijk uitgewoed, en voor meer gematigde begrippen plaats gemaakt. Onder de beheersching van deze, den afwisselenden loop der daaruit voortvloeiende Fransche Constitutiën navolgende, bestond ook de Bataafsche Republiek maar nauwelijks nog een tiental jaren, tot dat Napoleon haar zijnen broeder tot Koning gaf, en, vier jaren later, ook die Staatsgesteldheid deed ophouden, om zelf over ons zijnen Keizerlijken schepter te zwaaijen. Dit alles, met de eendellige afschudding der Fransche heerschappij, geschiedde in het korte tijdverloop van Januarij 1795 tot November 1813; en eer nog de eerste helft daarvan voorbij was, waren reeds, in Frankrijk zelf, de Revolutie-begrippen in de huldiging van den grooten veldheer overgegaan.

Zoo veel invloeds zullen dan ook wel die eerste Fransche Revolutie-begrippen niet op onzen landaard gehad hebben, dat wij daaraan, op het voetspoor van een onzer boekbeoordeelende tijdschriften (3), hetzij het ééne, hetzij het andere, der dezer dagen in de wandeling gebragte hervormingsstelsels zouden behoeven toe te schrijven.

J.

(3) *De Gids*, n°. 2 van dit jaar, Boekbeoordelingen, bladz. 74.

FRIEDLANDEN.

AMSTERDAM 18 Febr. De raad van bestuur der Koninklijke Akademie van Beoelende Kunsten alhier heeft, onder anderen, de heeren J. van Harderwijk Ra., G. Dauring Jr. en E. L. Jacobson, te Rotterdam, tot leden der akademie benoemd.

— Men schrijft ons uit Leyden, dat Z. M. dezer dagen bij de dienstdoende schutterij dier stad heeft benoemd tot 2de luitenant: Jonkvr. K. J. van der Goes, P. J. de Kromerij, Mr. H. Othoen, Mr. P. J. Tollens, en Jonkvr. Mr. D. F. van Alphen, allen behoord hebbende tot het corps vrijwillige jagers der Leydsche Hoogeschool.

— Wij vernemen, dat dezer dagen de 180ste Koninklijke Nederlandsche Loterij is geworsten, op denzelfden voet als de thans trekkende, met eenige wijziging echter der trekking in de binnen-klassen.

— Door het medico-chirurgicaal genootschap te Brugge, is aan den heer W. E. Ludeling, genees-, heel- en verloskundige te Brielle, het corresponderend lidmaatschap aangeboden.

's GRAVENHAGE 12 Febr. Z. M. heeft, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend aan Jonkheer Mr. R. F. Groeninx van Zoelen, als kapitein der dienstdoende Haagsche schutterij, en in diens plaats benoemd, Mr. P. J. Klout.

ROTTERDAM 12 Febr. Men vernemen, dat het Schoolbestuur alhier, door de milde ondersteuning der stedelijke Regering, in staat gesteld is, om eene tweede kleine kinderen-bewaarschool tot stand te brengen, geheel gelijk in doel en inrigting aan die in Boschhoek gevestigd, en desgelijks voor 200 à 300 kinderen geschikt. Zij is dezer dagen in een luchtig lokaal, voorzien van eene speelschool, gelagen op het Kwakernaat, opgesteld geworden.

verontwaardigd, begaf zich te paard naar het Heiligdom, steeg af en trad het gebouw binnen, door eene talrijke menigte gevolgd.

In het midden der moskee zag men de beide vermoorde personen op tapijten uitgestrekt, het gelaat gesloofd, de voeten naar het Oosten gekeerd, naast elkander liggende. MUSTAPHA's lijdzaam, knielde neder, om beter de lijken te kunnen aanschouwen, en gaf op eens eenen gil van afgrijzen. Zich toen, naar Turkisch gebruik, eenige haren van den baard uittrekkende, liet hij zich het hoofd voorover op het plaveisel vallen, en bleef eene wijle onbewegelijk in wijze smart verloren.

Na eene langdurige en plegtige stilte, welke niemand durfde storen, stond hij weder op; zijn gelaat was doodbleek, maar strak en kalm, even als had een onwrikbaar besluit zijne hevige gramscap vervangen. Toen boog hij zich weder over de beide slagtoffers, vatte de hand van een' hunner, en, met ten hemel gevestigde blikken, riep hij uit:

« O SEID-MOHAMED! toen gij bij den doortogt van den Balkan mijn leven tegen de woede der Russen beveiligde, zwoer ik, dat gij voortaan een broeder voor mij zoudt; en lantst heb ik bij Allah en zijnen heiligen Profeet geworven, dat nimmer, onder mijn bestuur, de misdad ongestraft zou blijven! Dien eed herhaal ik plegtig, terwijl mijn oog nu lijk aanschouwt. Ik zal uwe moordenaars tot in de verst afgelegene gewesten opsporen, en tot vergelding hunner oveldaad hun bloed vergieten. Hunne oogen zullen door de gieren worden uitgepikt, hun vleesch door de wolven van een gretten, en hunne beenderen onder den blooten hemel verteeren. Dat de begraaftplaats mijns vaders ontheiligd worde, indien ik mijne gelofte vergeet! O, MOHAMED! o, mijn broeder! gij hoort mij! Ik heb het gezegd. »

Toen wierp MUSTAPHA eenen laatste blik op den man, zoo innig door hem bemind, en verwijderde zich stilzwijgend.

Zijne voornaamste zorg was van toen af, de moordenaars op te sporen, en hij beloofde eene belooning van twintig bezzen aan dengene, die hem de eerste inlichtingen, omtrent hunne schuilplaats, zou geven. Godvreesde de nasporingen, hield hij zijn verblijf in het huis van SERESKI, een' rijken Armenier, bij wien hij gewoonlijk zijnen intrek nam, wanneer hij te Michnik kwam, en zich in een afgelegen vertrek opsluitende, gaf hij zich gedurende drie dagen en drie nachten aan de bitterste wanhoop over.

Leuwarden 31 Febr. Door de Gedeputeerde Staten van de provincie Vriesland is ingeschreven het plan eener openbare, geen tachtig duizend gulden, ten laste van de provincie Vriesland, tot vinding der kosten van aanleg van den straatweg van Steenbinderterp naar Gertekrug bij Visvliet; zijnde de liniescheiding der provincie Vriesland en Groningen, uitmakende een gedeelte van den grooten weg der 1ste klasse, n°. 1, van Leenwarden tot Groningen. De negotiatie zal bestaan uit tachtig aandelen, elk groot duizend gulden, welke aandelen echter ook in uitdeelen van vijf honderd gulden ieder, met A. en B. geteekend, zullen kunnen worden gepluist. Voor elk aandeel zal worden afgegeven eene obligatie, op staft of in blanco, ter keus van de deelnemers, rentende vier ten honderd bij het jaar, en voorzien van het nodige aantal coupons, verschijnende den 1 Julij van elk jaar, waarvan de eerste tot het bedrag van 13 maanden verschijnen zal den 1 Julij 1841, betaalbaar bij den administrateur van 's Rijks schatkist te Leenwarden, in assignatiën op den agent van den algemeenen Rijks kasier aldaar. De inschrijving zal geopend worden den tweeden Maart 1840, des voormiddags ten negen ure, bij den administrateur van 's Rijks schatkist te Leenwarden, en met den laatsten Maart 1840 gesloten worden. De inschrijvingen zullen kunnen plaats hebben voor een of meerdere aandelen, van f 1000 ieder, ter keus van de inschrijvers. Het fornissement zal moeten geschieden in ééne termijn, vóór of op den laatsten dag der maand Mei 1840, bij den agent van den algemeenen rijks kasier te Leenwarden; zullende de rente ingaat op den 1 Junij 1840. De aflossing zal jaarlijks bij uitdaging geschieden. Tot zekerheid der jaarlijks te deene aflossingen en betalingen van interesten worden gesteld de opbrengst van den tol, welke op dezen straatweg zal worden gevestigd, alsmede die der zes tolln op het gedeelte straatweg van Leenwarden tot de Steenbinderterp gevestigd, en die der negen tolln, gevestigd op den grooten weg van Zwolle naar Leenwarden, voor zoo ver dezelve in de provincie Vriesland is gelegen.

BELGIË.

BRUSSEL 12 Febr. De *Commerce Belge*, sprekende van de tegenwoordigheid te Madrid van den heer Ouvrard, in verband met zijn vroeger verbleef alhier, zegt van goedertieren vernomen te hebben, dat zijne reis met groote financiële operation in betrekking staat, en dat hij zich in de Spanjaardse eilanden zal ophouden.

belang hebben. Het geldt niets minder, zegt het genoemde blad, dan het bezit der Philippijnsche eilanden in het voordeel van België, en op geheel nieuwe grondslagen; vereenigende de middelen, om van die kolonien het meest mogelijke voordeel te trekken, en daarvan een uitgebreid entrepôt voor de voortbrengselen der Belgische nijverheid en van den Belgischen handel te maken. Behalve de tegemoetkomingen en de credieten van wege den Staat, som ook eene maatschappij met een aanzienlijk kapitaal opgericht worden, tot exploitatie dier eilanden.

— Bij de Belgische troepen, is wederheid bij die, welke aan de grenzen liggen, heerscht steeds eene vrij aanmerkelijke desertie. Sedert Nederland geene deserteurs meer aanneemt, begeven zij zich naar Frankrijk, alwaar hun niets anders overschiet, dan dienst te nemen onder het Vreemde leger, en in Africa oorlog te gaan voeren. Men heeft het uit dien hoofde geraden geoordeeld, om de soldaten bekend te maken met de bepaling, dat, wanneer een militair, bij het Fransche Vreemde leger dienende, in den oorlog of anderszins wordt verminkt, men hem, met honderd francs, eens gevens geld, en zonder meer, uit de dienst ontslaat, en aan zijn lot overlaat.

FRANKRIJK.

PARIS 11 Febr. De commissie voor de conversie heeft, bij eene meerderheid van 6 tegen 3 stemmen, bepaald, dat de reute-vermindering op tweederlei wijze zal geschieden. Een gedeelte zal tegen pari tet op 41, en een ander gedeelte tot op 31 of 3 p.t., teruggelagert worden. Hoewel het bijna zeker is, dat de daartoe betrekkelijke wets-voordragt, behoudens enkele wijzigingen, door de Kamer van Afgevaardigden, met eene voldoende

Men vernam toen, dat SEID-MOHAMED, de getrouwste vriend van MUSTAPHA, door de Porte als renbode naar Salonic was gezonden, met last, om den Pachá vier honderd duizend piasters voor de behoeften van zijn bestuur te brengen. SEID-MOHAMED was op den middag, die zijne dood vooraf ging, te Michnik aangekomen, en door eenige ionwonen in het badhuis gezien, van waar hij zich naar de moskee had begeven. Men vermoedde, niet ten onrechte, dat hij door eenige Albanische roovers, die sinds lang den weg naar Salonic onveilig maakten, was vermoord geworden; en men dacht, dat zij, door hunne verspreide zijne reis en derzelve doel vernemen hebbende, dezen aanzienlijken buit hadden willen vernemen.

SERESKI, de Armenier, bij wien MUSTAPHA zijnen intrek had genomen, werd eindelijk, na verloop van drie dagen, in het vertrek van den Pachá toegelaten, die hem onderhield over de te nemen maatregelen om de misdadigers te vatten. De Armenier scheen volkomen in de verontwaardiging van den Pachá te deelen, en weidde, om hem te troosten, zeer uit over de denigden en bekwaamheden van den ongelukkigen SEID-MOHAMED.

« Maar blijft u dan geen ander vriend over, Heer? » vroeg eindelijk SERESKI, op den hartelijksten toon; « twijfelt gij aan de onwrikbare trouw van uwen discenaar SERESKI? Beween dan niet langer zoodanig den dood van MOHAMED, of ik zal denken, dat gij mij niet meer acht. »

« SERESKI, » zeide MUSTAPHA, met eene klagende stem, « ik weet, dat ook gij mijn vriend en broeder zijt, en dat gij, naar het voorbeeld van SEID, uw bloed voor mij zoudt vergieten; maar zoo lang ik hem niet gewroken heb, zal ik voor de uitbezemingen der vriendschap doof en ongevoelig blijven. Indien gij, SERESKI, zoo jammerlijk als MOHAMED waard omgebracht geworden, zoude uw broeder MUSTAPHA uwen dood niet behoeven te wreken? Miskijk dierhalve mijne droefheid niet, maar sta mij weloom bij met uwe raad, opdat de moordenaars mijnen rechtvaardigen toorn niet ontkomen! »

« Uw wenschen worden vervuld! » hernam SERESKI, die na eene diepe buiging zich verwijderde.

MUSTAPHA, voor het tegenwoordige onbekwaam om aan de loopende zaken van het bestuur te denken, zocht in de dampen zijner lange Turkische pijp een middel tegen zijn koortsachtig ongeduld. Te midden van dien slapp van den leeuw, werd het rijk Perzisch voorhoofd alacht opgetild, en een

MISDAADWERK.

DE ONSCHULD WREKKSTER DER MISDAAD.

In de maand Januarij 1838 ontdekten eenige kooplieden, op hunne reis van Michnik naar Salonic, op een korten afstand van de eerste dezer plaatsen, de lijken van twee mannen, die blijkbaar eenen geweldigen dood hadden ondergaan; de een was oogenchijnlijk eed zeer aanzienlijk persoon; de ander, een Tartar, zijn bediende. De eerste was door een kogel in de borst getroffen, terwijl de getrouwe Tartar, die zijn meester manmoos schreeu te hebben verdorven, door een aantal dolksteken om het leven was gebragt. De lijken waren geheel beroofd, en men had hun slechts de onderkleeders gelaaten. De beide paarden, die men niet verre van daar in veld grasende vond, hadden geen bagaasje meer op den rug. Een der kooplieden seide tot zijne reisgezellen:

« Zoo wij onzen weg vervolgen, zal men ons wellicht later van dezen moord beschuldigen, maar zoo wij met dese beide lijken naar Michnik terugkeeren, en men alle vermoeden ontgaan, door de misdad aan de overheid te melden. »

Men maakte zich toen meester van de paarden, laadde daarop de lijken op ruiters, die hen nog zoo kort te voren bestegen, en deze treurige stoet zeld hare intrade binnen Michnik, waar de kooplieden bij eenen magistrat een getuigenis aflegden. De lijken der vermoorde reizigers werden in de voornaamste moskee ten toon gesteld, opdat men hunne namen zou kunnen ontdekken. Het toeval wilde, dat MUSTAPHA-Pachá dien zelfden dag te Salonic was aangekomen, en de *Aga* meende, dat hij de aankomst van dezen stoet afwachten, alvorens eenige pogingen aan te wenden om de schuldigen te vatten. Zoodra MUSTAPHA zich binnen de stad bevond, kwam de van dien vreeselijken moord, die zich spoedig door de gehele stad verspreid had, hem ter oore; maar onder de personen van alle klassen, die den Pachá omringden, trof hij niemand aan, die hem de namen der sluffers kon opgeven, en tot éenige inlichting had men de onder de ge- en der moskee liggende lijken, MUSTAPHA, over deze smoele misdad

meerderheid, zal worden aangenomen, gelooft men vrij algemeen, dat de Pairs moeilijk hunne goedkeuring aan dezen financieel maatregel zullen geven, omdat het aan vele niet onwaarschijnlijk voorkomt, dat deze kwestie zal aanhangen, en dat de beide Kamers, van welke de uitslag afhankelijk is, te voorzijde is.

De berichten uit Madrid, van den 3 dezer, spreken in geen opzigt van de oprerige tooneelen, welke aldaar, volgens loopende geruchten, zouden voorgevallen zijn. Intusschen poogt het Ministerie zich door eenige bekende mannen van aanzien te versterken; maar niemand van hen, die daarbij in aanmerking konden komen, zoo als de heeren Torenó, Istariza, Galiano, Miraflores, enz., willen in het kabinet optreden, hoewel zij op deszelfs beaanslagingen even veel invloed uitoefenen, als of zij daaraan deel hadden. Deze staatsmannen vreezen te veel de magt der Exaltado's, en zijn te zeer overtuigd, dat hunne komst in het bestuur van eenen strijd op leven en dood tusschen de Jovellanos en de Exaltado's zouden worden, terwijl de jeugdige Spaansche Monarchie daarbij met te groote gevaaren zoude te kampen hebben, dan dat zij daartoe zouden kunnen besluiten. Onvermijdelijk voor Spanje, behoort bijkans de geheele bevolking van Madrid en der groote steden tot de partij der Exaltado's; ook Espartero heeft zich door den partijeest laten verleiden, en bevindt zich op dit oogenblik aan het hoofd van de tegenstanders van het Ministerie. In zoodanigen toestand zal men ligt begrijpen, dat de taak der mannen, die de teugels van het bewind in handen houden, niet gemakkelijk is; vooral als men weet, dat de schatkist ledig is, en dat er reeds vooruitbetalingen hebben plaats gehad op de inkomsten van 1840. Omtrent een prorgatie der Cortes, waarvan de opening den 18 dezer moet plaats hebben, is nog niets besloten. Dezer dagen is er ook sprake geweest van een reis der Koningin Isabella II naar Valencia. Inderdaad, de geneesheeren hadden hietoe den raad gegeven, uithoofde van den ziekelijke toestand, waarin H. M. schijnt te verkeeren; maar het Ministerie heeft zich daartegen verklaard, uit vrees, dat de afwezigheid der Koningin een gevaarlijk wapen in handen van de vijanden des gouvernementes mogt worden. De troepen, onder de bevelen van den generaal Balboa, bevinden zich nog altijd in de omstreken van Madrid, en ofschoon hunne tegenwoordigheid allernoodwendigst zou zijn in de provincie Cuenca, welke door Carlistische banden wordt afgeolopen, is er nog geenszins kwestie dezelve van de hoofdstad te verwijderen.

Brieven van den 2 bevestigden het reeds vroeger bekende, dat de verkiesingen zeer in het voordeel der gematigde partij zijn uitgevallen. De meerderheid zal des te sterker in het voordeel der behoudende beginselen zijn, daar alle de groote redenaars der Cortes juist tot die partij behooren. De Carlisten, eerst men voorts in die brieven, het einde van den burgeroorlog ziende naderen, pogen den strijd te doen voortduren door het gerucht te verspreiden, dat de zoon van Don Carlos zich in Katalonie met vertoonen, om aldaar het vuur van den burgeroorlog weder aan te wakkeren.

Uit Bayonne, onder dagteekening van den 8 dezer, verneemt men, dat er zich werkelijk in de omstreken van Santander een Carlistische guerrilla heeft gevormd. De kern dezer bande bestaat uit 40 Carlistische officieren, onder het bevel van den commandant Leguina, die vroeger onder Castor Andechaga gediend heeft. De eerste kreet, welke door deze partijangers te Santa Lucia del Regata is aangeheven, was: *Leve de Fueros, weg met den steen der Constitutie*. Een detachement Christinos, de Carlisten uitgenoodigd hebbende de wapenen neder te leggen, is met geweerstoten begroet, en heeft den terugtogt moeten aannemen. De Carlisten hebben zich vervolgens naar het gebergte van Santander begeven, alwaar zij door twee compagnien infanterie en eenige andere troepen zijn vervolgd. In een ander bericht leest men, dat deze bande bijna geheel vernietigd is. Slechts 18 man zouden hunne kameraden overleefd hebben; de overblijvenden hebben de wijk genomen in den omtrek van Semorost, in de provincie Guipuzcoa. Aan deze poging schijnt evenwel zeer weinig gewigt te moeten worden gehecht; dezelve is in vele opzichten niet anders te beschouwen, dan als de noodzakelijke naweeën, welke ten allen tijde en onder alle omstandigheden eenen naauwelijks geëindigden burgeroorlog achtervolgen, zonder daarom in het minst eenigen invloed van belang te kunnen uitoefenen.

ENGELAND.

Londen 10 Febr. Het huwelijk van H. M. de Koningin is heden morgen in de kapel van St. James voltrokken. De plegtigheid werd voorgezeten door den aartsbischop van Canterbury en den bisschop van Londen, terwijl een uitgelezen en schitterend gezelschap daarbij tegenwoordig was. H. M. scheen diep aangedaan, en zeer gevoelig voor de algemeene belangstelling, welke zij opmerkte. Reeds vroeg in den morgen waren alle straten, die naar de paleizen van Buckingham en St. James geleiden, met een talrijke menigte gevuld. Het weder, dat eerst met regen dreigde, is later geheel opgeklaard. Kort na elf ure heeft de optogt, in de orde, zoo als reeds vroeger is medegedeeld, eenen aanvang genomen, en overal is de Koningin met uitbundige kreten van toejuiching begroet geworden. Na het schieten van het huwelijk heeft H. M. hare beide ooms, alsook de Koningin-Veduwe, met veel ontroering omhield, en heeft, aan de hand van haren doorlichtigen gemaal, de kapel verlaten. Op het paleis terug gekomen, heeft de Koningin een algemeene audientie verleend, bij welke gelegenheid de graaf Palmerston zijne brieven van terugroeping heeft aangeboden. Groot zijn de toebereidselen, welke tot de illuminatie van dezen avond gemaakt worden; alles heeft een feestelijk aanzien, en alle zaken zijn als gestaakt.

DUITSCHLAND.

HANOVER 9 Febr. Eindelijk verneemt men, en wel met eenige zekerheid, dat de opening van de vergadering der Stenden op den 15 Maart zal worden bepaald. De brieven tot de bijeenroeping zullen in de volgende week worden rondgezonden. Het Kabinet koestert de hoop, dat ook te Göttingen de verkiesingen zullen hebben plaats gehad.

Aan de Kamer der Bijzondere Stenden is thans van Regeringswege een wetsontwerp aangeboden tot bescherming van den letterkundigen eigendom. Aan den schrijver wordt daarbij het uitsluitend recht op zijnen arbeid voor een tijdvak van 30 jaren na zijnen dood verzekerd, of voor 30 jaren na de verschijning van het werk, al naar dat het onderwerp is, of de naam des schrijvers al of niet vermeld wordt; aan werken over bouwkunst,

wat liet u terijck der bouwwerken betreft, over gedenkstukken enz., naamloze geschriften enz., wordt geen eigendomsrecht toegekend. De nadruk wordt gestraft, met schadevergoeding en verbeurdverklaring der exemplaren, en 50 tot 1000 flor. boete.

FRANKFORT 10 Febr. Betrekkelijk de voortgangen van het Chartismus in Engeland en de gedurige volkswolven, welke aldaar plaats hebben, in verband met een dichtertlijk voortbrengsel, hetwelk te Londen de algemeene aandacht tot zich schijnt te trekken, bevat het *Journal de Francfort* een artikel, dat in vele opzichten een zeer merkwaardige beschouwing van den toestand van het Britschrijk behelst. Hetzelve is van den navolgenden inhoud:

« Hoe gewoon men in Engeland ook aan volkswolven en aan hevige uitvalen der meetings moge zijn, zoo valt het evenwel niet te ontkennen, dat het Chartismus sinds eenigen tijd een ontwikkeling erlangd en een hooing aangenomen heeft, wel geschikt om ernstige bezorgheid bij het gouvernement te verwekken. De aanzienlijke standen der Engelsche maatschappij, tegen welke de geduchte vereeniging voornamelijk gericht is, pogen dan ook grensins hunne angst en vrees te verborgen.

« Te oordeelen naar een opmerkelijk artikel in het *Monthly Magazine*, begint het Chartismus aanhangers te winnen, zelfs onder de mannen, bij uitnemendheid geschikt om daarvan door de magtigste middelen, welke verstand, kunde en genie geven, de grootste uitbreiding te verschaffen. Het bedoelde artikel geeft verslag van een bekeerdheid, waarvan de onbekende schrijver, door het gezegde maandwerk, met eenen Milton en Southey gelijk wordt gesteld, en die te midden der maatschappelijke woeling onder den Chartistischen aanhang is opgetreden. Derselver leerstellingen worden daarin op een onzijdig en eerlijk wijze gepredikt, dan dit door Frost, Williams, Vincent, Carnier en Edwards het geval is. De *Quarterly Review* houdt zich insgelijks met dit voortbrengsel bezig, en geeft de volgende analyse van dit even vreemde als gebeinsvolle werk:

« Dit gedicht heeft ten titel: *KANST, Heldendicht der Chartisten, in XII Zangen*. Hetzelve is op de goedkoopste wijze gedrukt, in klein formaat en op slecht papier, hetzij de uitgever niet genoeg bemiddeld waren, om daaraan meerdere kosten te besteden, hetzij het de bedoeling was hetzelve zoo goedkoop mogelijk voor het volk verkrijgbaar te stellen. Het ziet er uiterlijk zoo onnoodelijk uit, dat het inderdaad het hooie talent des dichters onwaardig is. Men zou zeggen, dat de drukker zelf van tijd tot tijd teruggedeinsd is voor de afschuwelijke leerstellingen, welke hij in last had in druk over te brengen, en somwijlen schijnt het, alsof de letters zijner bevende handen ontvallen waren.

Het dichtstuk bezingt de opkomst, den beldenstrijd en de eendelijke zegerpaal van het chartismus. De staatkundige hervorming, waarvan de dichter als profet optreedt, bestaat in het verbeurdverklaren en in eenen nieuwe verdeling van alle de grondeigendommen; alle derzelve tegenwoordige bezitters zouden een jaargeld ontvangen, juist genoegzaam om hen te belleten van honger te sterven. De beersche kerk wordt afgeschaft en de godsdienst volkomen vrijgesteld, onder de verplichting evenwel voor ieder om zich bij eenige geloofsbelijdenis te voegen. Het algemeen kiesrecht wordt ingevoerd, en het oppermagtig volk neemt een dadelijk deel aan de regering. De dichter zegt echter niet, wat er ten aanzien der fabrieken en industrie inrigtingen moet geschieden, en het is waarschijnlijk, dat hij om deze moeilijkheid te ontgaan het tooneel van de hervorming der menscheit in Duitschland verplaatst, en de namen van zijne helden aan de geschiedenis en aan de fabeller van dat land ontleend heeft. Maar dit neemt niet weg, dat alle zijne toespeelingen Engeland betreffen; alle aangeduide graven zijn gericht tegen de Engelsche instellingen; de vorm der maatschappij is die van Engeland, en het zijn Engelsche soldaten, die in den opstand bezwijken; want het dichtstuk wordt met eenen grooten veldslag, waarin de soldaten door het chartistische volk geslagen, en onder dezelve zoodanig eenen slagting wordt aangericht, dat de Chartisten de zon vervloeken, die ondergaat, vóór dat zij diegenen, welke nog in leven waren, hadden kunnen ombrengen. En dit alles gaat steeds gepaard met aanroepingen aan Christus, die daarbij door de ergste buitensporigheden van valsche vernuft als een aarts-republikein en een voorstander der volkrete gelijkheid wordt voorgesteld.

« Ziedaar voorzeker, gaat het *Journal de Francfort* voort, een aller-vreemdste verschijnsel, want wij herhalen, dat de beide Engelsche tijdschriften geen bewoordingen stonk genoeg vinden om de bewondering uit te drukken, welke zij bij de lezing van dit dichtstuk wegens de schoonheid der beschrijvingen, de kracht der beelden en den dichtertlijken goet, die zich overal openbaart, onderwerping hebben, en dat hetzelve een van de grootten vullen zij een groot deel hunner bladzijden met talrijke aanhalingen. Even als Milton, is de onbekende schrijver te gelijk republikein, Godgeleerde en dichter. Het godsdienstig gevoel, zoo ingeworteld bij het Engelsche volk, heerscht over alle deze afdwalingen en wuiste dweperijen, even zoo als vroeger de Brittanica de gruwelijkste weedheden met al de geestdrijverij van huane bakropen begrippen gepleegd hebben. »

TURKIJE.

ALEXANDRIE 16 Jan. Alles verkrijgt meer en meer een oorlogachtig aanzien; daar de pacha stellig besloten heeft zich te verdedigen, van welke zijde de aanval ook moge geschieden. Bij de afscheids-audientie van Kamil Pacha, zeide de Pacha tot hem, dat hij de Porte den raad gaf, de grenzen zoo spoedig mogelijk af te bakenen, want dat hij het langer wachten moede was. Eenige dagen geleden, heeft de Pacha de hoofd-officieren en de bevelhebbers der schepen bijeen doen komen, en hen in de navolgende bewoordingen aangesproken: « Wij zijn allen Muselmanen, en moeten daarom onder alle omstandigheden eengezind handelen. Eene Christelijke magt, (Engeland), is voornemens ons den oorlog te verklaren; wij hebben niet noodig voor deze maat betreedt te zijn, doordien zij slechts ter zee voor ons gevaarlijk kan worden. Mogt door deze of andere magt een landing ondernomen worden, dan hoop ik, dat zich alle Muselmanen tot eenen gemeenschappelijken en krachtigen tegenstand tegen de Christenen zullen vereenigen. » Een algemeen geestdriftig « ja » was het antwoord. Deze aanspraak heeft, zoo als men zich kan voorstellen, eenen diepen indruk gemaakt op de Europeers, die zich alhier bevinden; men verspreidt zelfs het gerucht, dat de Engelsche consul het Engelsch wapen voor zijne woning had doen wegnemen. Men ziet binnens eenige maanden ernstige gebeurtenissen te gemoet. De krigsoefeningen der de troepen

zesjarig meisje, met hare beide handen een groote mand vol bloemen dragende, trad onbeschoond het vertrek binnen, waarin niemand zonder afdwaling doordrong. Het was IRENA, het eenigste kind van SERESKI, wier ongekunstelde bevaligheid op het ruw, schoon regtvaardig karakter van den Pacha veel invloed uitoefende. Daarenboven had MUSTAPHA zich juist onder het dak van den Armenier bevonden, toen de echtgenoot van den laatste genoemd in het kraambd van dit kind was overleden, en dit was voldoende om den bijgeloovigen Muselman voor vader en dochter ten hoogste in te nemen. Sedert den dood van IRENA's moeder, was de genegenheid van den Pacha voor haar steeds toegenomen; en zelfs was het grootendeels om harentwille, dat hij zoo dikwijls bij SERESKI zijn verblijf hield, wanneer hij zich te *Mielnik* bevond, en herhaalde malen had hij dezen belofde, dat ingeval IRENA ont haren vader kwam te verliezen, hij haar, naar alle de vormen, bij de Turkeche wet bepaald, tot kind zoude aannemen.

IRENA, die het voorhangsel gedachieloos had opgetild, werd ongerust, toen zij het somber gelaat van den Pacha gewaar werd; echter zette zij zich voor zijne voeten neder, en begon met hare bloemen te spelen. Eindelijk bemerkende, dat MUSTAPHA geen acht op haar sloeg, nam zij in hare kleine handen de bruine, gesperde en met schitterende ringen beladen vingers van den Pacha, en hem met een kinderlijken glimlach aansiende, zeide zij:

« Pacha, zoo gij met mij vrolijk zijn wilt, gelijk gij anders doet, zal ik u mijne schooneste rozen geven. »

« Kind, » antwoordde MUSTAPHA tennerslagtig, « neem die rozen weg, en laat mij alleen, want mijne ziel is treurig en hoort u niet aan. »

Maar IRENA liet niet los, en vervolgde met niet onbevallige hoofdigheid:

« Mijn vader heeft mij hier gezonden, en ik wil niet heengaan. Pacha, zoo gij eens voor mij lagchen wilt, zal ik u mijn schat geven. »

Bij deze laatste woorden had zij het slim voorkomen van kinderen, die iets hebben ontdekt, dat zij voor anderen geheim houden. Voorts haalde zij uit haren gordel een ring van groote waarde, en dien MUSTAPHA vertoonende, riep zij uit:

« Pacha, ziedaar mijn schat; lach voor mij, en hij behoort u. » Naauwelijks had zij haren kinderlijken wensch uitgedrukt, of MUSTAPHA had daaraan voldaan. De Pacha nam haastig den ring, en tevens deed een schrikwekkende lach de soubere nevelen van zijn voorhoofd opklaren, terwijl

het kind in de handen klapte en van blijdschap opsprong. MUSTAPHA herstelde zich spoedig van zijne ontroering, en vroeg aan het meisje, hoe zij aan dien ring gekomen was; maar zij gaf geen antwoord.

« Spreek, gehoorzaam! » riep de Pacha buiten zich zelve van woede.

IRENA, bevende van schrik, vouwde hare handjes smeekende te zamen.

« Ik ben stont geweest, » zeide zij wernend; « mijn vader zal bous op mij zijn; maar gij zult vergiffenis voor mij vragen, niet waar? »

« Ja, ja, maar spreek spoedig. »

« Drie dagen geleden, des morgens in de kamer van mijn vader zijnde, vond ik hem bezig met een koffer te vullen, en ik naderde om juweelen te zien, die op het tapijt lagen. Terwijl ik voorover bukte om beter te kunnen zien, liet mijn vader zonder het te bemerken dezen ring liggen. Ik raapte dien op, verborg hem in mijn gordel, en nu zou ik hem niet aan mijn vader durven teruggeven, omdat hij mij zou straffen. »

« Vrees niets, IRENA, gij zult niet gestraft worden; maar daartoe is het noodig, dat gij hiervan niets aan uwen vader zegt. Laat mij den ring, mijn kind, en ontvang dezen steen in de plaats. » — De Pacha maakte een diamant los, waarmede zijne borst prijkte, en overhandigde haar dien.

« Gij hebt mijne woede genezen, IRENA, » sprak MUSTAPHA; « thans laat mij alleen, ik ben gelukkig! »

Het meisje, eenigzins verwonderd, gehoorzaamde aan dit bevel.

Zoodra zij zich verwijderd had, hield MUSTAPHA den ring in zijne sidderende hand, en dien aandachtig beschouwende:

« God is groot! » riep hij uit, « en heeft dit kind als zijn werktuig gekozen om mij op het spoor der misdadig te brengen. Ja, dit is de ring, door mij aan SAID MOHAMED geschonken, nadat hij mij in eenen veldslag het leven had gered, en gedert dien tijd droeg hij dien altijd bij zich. Dezen steen van onschatbare waarde kan ik onmogelijk muskinnen; te meer, dewijl ik de op mijn bevel daartoe gelette woorden zie: « Gewijde dankbaarheid, trouw tot aan den dood! » Het is wel degelijk dezelfde! — maar hoe komt SERESKI in het bezit van dezen ring? »

Terstond sloeg de Pacha driemaal in zijne handen, en een zwarte slaaf verscheen. Hij beval, dat SERESKI oogenblikkelijk zou komen.

« Ellenlige, » vroeg MUSTAPHA, zoodra hij binnentrad, « hoe zijt gij aan dezen ring gekomen? »

worden met ijver voortgezet; de Arabische en Turksche soldaten exerceren thans te zamen, en binnen korten tijd zullen zij een geheel vormen. Uit Syrie is een gedeelte der bij Nesib gevangen Turken aangekomen, die naar Kaïro zijn afgezonden. Men verwacht eenige Egyptische regementen, die langs de kusten zullen worden gelegerd. De steden aan de kusten van Syrie, alwaar men voor een landing beducht is, worden met kanonnen voorzien, welke met den meesten spoed te St. Jean d'Acre worden gegoten.

STADSNIJEUWS.

De criminele regtbank in Holland heeft, op den 13 Febr., Simon Witter bol schuldig verklaard aan diefstal van vee uit de weide, en hem dienvolgens veroordeeld tot vier jaar en zes maanden confnement in een tuchthuis, alsmede in de kosten.

Aangekomen en gelogerd in het *Rondeel*, Doelenstraat: de heer G. A. Pool, Schout bij Nacht, van 's Hage.

179ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der *Vijfde Klasse*, Woensdag 12 Februarij 1840. 13de Lijst: N°. 2636 een prijs van f 20,000. 14de Lijst: Geme.

BEVALLEN. 11 Febr. C. L. de Vriend, geb. Schleijs, D. — Te Leiden; 11 Febr. C. H. J. Hemelrijk, geb. Schmieding, Z. — OVERLEDEN. 3 Febr. N. van der Lijst, 90 j. — 8 Febr. A. C. Albers, wed. C. Broens, 65 j. — 9 Febr. J. P. Simons, 29 j. — 10 Febr. J. W. van Schagen, 18 j. — 11 Febr. S. Fransen, 50 j. — Te Stolberg, 31 Jan., D. W. Reising.

Beursprijzen der Effecten.

AMSTERDAM, 13 Febr. 41 ure.		volg. de Soet. tot nut des Obligatienhandels.		volgens de Effecten-Societ. .	
ONSCHRIJVING DER EFFECTEN.		van	tot	laagste	hoogste
VEREEN. Werkelijke Schuld... 2 1/2		52 1/2	53	52 1/2	53
Dito..... 5		93 1/2	94	93 1/2	94
Uitgestelde dito..... 5		23 1/2	24	23 1/2	24
Kansbiljetten..... f		92 1/2	93	92 1/2	93
Amortissatie-Syndicaat..... 3 1/2		76 1/2	77	76 1/2	77
Handel-Maatschappij..... 4 1/2		175 1/2	176	175 1/2	176
Nieuwe dito..... 4 1/2		175 1/2	176	175 1/2	176
Nieuwe dito 1837..... 4 1/2		175 1/2	176	175 1/2	176
Entrepôt-Dok..... 4 1/2		175 1/2	176	175 1/2	176
Oost-Ind. Leening..... 4 1/2		175 1/2	176	175 1/2	176
Dito..... 5		96 1/2	97	96 1/2	97
Aandeelen Kansb..... 4		104 1/2	105	104 1/2	105
Spoorweg Haarlem..... 4		98	99	98	99
Aand. Rijn-Spoorw..... 4 1/2		92 1/2	93	92 1/2	93
FRANKR. Inschrijving G. B..... 3		24 1/2	25	24 1/2	25
ENGLAND. Dito..... 3		6 1/2	7	6 1/2	7
SPANJE. Leening Ardoins..... 5		7 1/2	8	7 1/2	8
Dito onbep. Stuk..... 5		7 1/2	8	7 1/2	8
Passive..... 5		7 1/2	8	7 1/2	8
Deferred..... 5		7 1/2	8	7 1/2	8
Franche Uitgestelde..... 5		7 1/2	8	7 1/2	8
Engelsche dito..... 5		7 1/2	8	7 1/2	8
PORTUGAL. Oblig. te Londen..... 3		7 1/2	8	7 1/2	8
NAPLES. Certific. bij L. & B..... 5		97 1/2	98	97 1/2	98
Dito Falo & Co..... 5		97 1/2	98	97 1/2	98
Dito te Londen..... 5		97 1/2	98	97 1/2	98
Aandeelen Tavoiera..... 3 1/2		105 1/2	106	105 1/2	106
Dito te Parijs..... 3 1/2		105 1/2	106	105 1/2	106
RUSSLAND. Z. & C. 1798, 1816..... 5		105 1/2	106	105 1/2	106
Dito 1828, 1829..... 5		105 1/2	106	105 1/2	106
Dito 1831, 1833..... 5		105 1/2	106	105 1/2	106
Oblig. te Londen..... 5		105 1/2	106	105 1/2	106
Dito te Hamburg..... 5		105 1/2	106	105 1/2	106
Inschrijving Ardoins..... 5		70	71	70	71
Certific. van dito..... 5		125	126	125	126
POLEN. Aandeelen a fl. 500..... f		139	140	139	140
Dito a fl. 500..... f		128	129	128	129
PRUISSEN. Dito a fl. 50..... f		104 1/2	105	104 1/2	105
Dito a fl. 100..... f		104 1/2	105	104 1/2	105
Dito a fl. 250..... f		104 1/2	105	104 1/2	105
Dito..... 5		104 1/2	105	104 1/2	105
Dito..... 5		104 1/2	105	104 1/2	105
Dito te Londen..... 5		104 1/2	105	104 1/2	105
Weenen. Gold & Co..... 4		103 1/2	104	103 1/2	104
Dito..... 4		103 1/2	104	103 1/2	104
N. Ween. Aand. a fl. 500..... f		78 1/2	79	78 1/2	79
DEENSWAY. Oblig. te Londen..... 3		78 1/2	79	78 1/2	79
BRAZILIE. Dito dito..... 5		96 1/2	97	96 1/2	97
LOUISIANA. Hope & Comp..... 5		96 1/2	97	96 1/2	97
DANSTADT Aand. bij kating..... f		96 1/2	97	96 1/2	97

BEURSBERICHT.

In de markt in Hollandische Fondsen was heden over het geheel weinig levendigheid, dertelver prijzen bleven evenwel meestal nog iets vastder dan gisteren; alleen de Aand. Handel-Maatsch. waren minder willoeg, en nader daarbij de koers op 176 opende, ging deelde terug tot 175 1/2.

In Ardoins was de handel vrij gematigd, en, daar het merk van Parijs weder & hooger kwam, vertoende zich daarin nog al kooplust, te gevolge waarvan derzelver prijs zich iets verbeterde. In de andere vreemde Fondsen was ook heden, tot onveranderde prijzen, geen noemenswaardige handel.

Op het gezigt van den noodlottigen steen, viel de Armenier bijna bewusteloos van schrik. Eene doodelijke bleekheid verspreide zich over zijn gelaat, zijne haren rezen te berge, en stimpetrekkingen schokten alle zijne leden. Evenwel herstelde hij zich genogzaam om MUSTAPHA te antwoorden, dat hij den ring van eenen Albanees had gekocht.

« Waar is die Albanees? » hernam de Pacha, ziedende van toorn; « is zijn naam? »

« Ik kan het u niet verklaren, o MUSTAPHA! » zeide SERESKI, zieh aan den grond liggende, « hij liet koopen van een ring heb ik plegtig gezworen, den naam van hem, die mij darselven verkocht heeft, nimmer openbaren! »

« Gij sprekst de waarheid niet, booswicht! » hernam de Pacha, « wij oogen bliksemstralen schieten. Gij kent de moordenaars; verklaar mij, zij zijn... Slechts op deze voorwaarde wordt u genade geschonken. »

SERESKI weigerde hardnekkig te bekenen, waarop de Pacha hem gaf hem zwaar te pijnigen. Hij stond de folteringen der pijnbank mede door, maar viel eindelijk bewusteloos, zoodat men hiarmede moest opbreken. Doch een oude Isidori, een zijner bedienden, werd zoodanig door de bedreigingen van den Pacha verschrikt, dat hij zich voor zijne zwierp, en betuigde, dat hij alles zou bekennen. Toen verklaarde hij, zijn meester de moordenaar van SAID MOHAMED was. De misdadig was de volgende wijs volvoerd geworden.

De Armenier bezat een landhuis, niet verre van *Mielnik*, op den naam *Konstantinopel*. Vernomen hebbende, dat SAID MOHAMED met zeer aanzienlijke som *Mielnik* zou doortrekken, zorgde hij, om door afwezigheid geen vermoedens op te wekken, en ging, als naar gewoon den nacht op zijn buiten doorbrengen. Tegen den morgen welke hij Ira liet, die hem vergezelsde, en beide, in Albaneesch gewaad, met pijlen en dolken gewapend, begaven zich in de tusschen *Mielnik* en *Saïen* liggende vlakte, waar zij zich verschoofte achter de bouwvallen en oude muren, waarvan de graaf gebleven fountain veelal getrukt werd, en paarden der reizigers te drukken.

Sedert weinige oogenblikken waren SERESKI en zijn bediende daar verborgen, toen SAID MOHAMED en zijn Tartar verscheenen en afsteegen. SAID MOHAMED, die de pligt zijner guldhouder, om hem te spreiden en

De heer Payen, als *Oroon*, was uitmuntend (jammer, dat hier zijn rol zoo klein is); met eene indrukmakende waardigheid zong hij het *Diem tout puissant*, etc. in de eerste scène, en was in het derde bedrijf groot als beleedigd priester en diep bedroefd vader. Wij herinneren ons niet, op eenig tooneel in ons land, volmaakter basanger te hebben aangeetroffen; hij bezit eene volle, welluidende, zeer krachtige stem; zijne intonatiën, hoe moeilijk die ook zijn, zijn altijd rein en zuiver; hij verstaat den inhoud zijner aria's, en greft ze daardoor altijd de juiste voordragt; hij wankelt nooit, en kent zijne rollen altijd goed. Somtijds laat hij zich wel eens wat te veel door zijn gevoel wegleiden, en aangevend, vooral in een klein loocaal, te sterk. Wij noemen het tooneel, dat hem bezit, zeer gelukkig. De heer Hüner had, als *Polkiss*, zeer schoone oogeblikken; vooral muntte hij uit in het 8de tooneel, waar hij *Adalgise* verleidt, om met hem te gaan. Met innig gevoel, met hartstogt, met groote kracht en dan weder zacht vleijend, droeg hij deze grooten en moeilijke scène voor, en verwies elks bijval. Hij scheen echter door eene te groote inspanning vermoeit, ten minste in het drie en in het laatste bedrijf (zijne scène met *Norma*) was hij af, en was ook zijn spel laag.

Mad. Hébert Massy, (*Adalgise*) was buitengewoon gelukkig. Niemand hoorden wij haar zoo gevoelvol, zoo krachtig, met zoo veel en met zoo goede uitdrukking; zij was in de scene met *Polkiss* zeer mooi; de stem der liefde met het pleigeroef werd in zang en spel uitmuntend voortgezet; in het derde en laatste deel (*Norma* en *Adalgise*) zoo moedig, was uitmuntend. Wij zouden mad. Hébert eene heerlijk zangeres noemen, wanneer zij haar groot gebrek wist te verbeteren, het erwige te hoog zingen nadielig; dit ontwaart hare schoonheden en vermindert hare verdiensten, die zij overigens in ruime mate bezit. Haar vertrek is een bijna onherstelbaar verlies voor het Haagsche Tooneel.

Eindelijk komen wij tot de heldin van den avond, *Miro-Gamine*. Beter of eens zoo goede prima donna zullen wij in ons land niet vinden, en er waarschijnlijk nooit zoo eene wederzien, zoo min als wij ons herinneren er immer eene gehoord te hebben, die wij naast hare moogen stellen. Hare stem is allerbevalligst en van eene grooten omvang, hare zezels overduidelijk; zij maakt groote moeilijkheden met groot gemak, hare trillers zeer vlot, hare passages duidelijk en hare voordragt smak- en gevoelvol. Haar spel is niet altijd evenaar te prijzen; als *Appa de Boules* is zij uitmuntend, in de *Rossignol* niet, in de *Paritane* echter koud, in... maar wij spreken niet van *Norma*.

Och! hoe men uit het bovenstaande opmaken kan, dat wij groote veroverders van ons land zijn, moeten wij bekennen, dat zij ons als *Norma* niet dat genoege gegeven heeft, dat wij gewacht hadden. Mischien hebben wij te veel gewacht; van hare heerlijk talent te veel vergende. Hare geheele eerste scène, en de scene zoo vol uitdrukking, zoo vol waardigheid, zoo innemend, was zwak; verloor het eigenaardige en maakte niet den geringsten indruk. In het tweede bedrijf was zij overtufterlijk; eerst hare bijeenkomst met *Adalgise*, welke hare de liefde bekert, die zij voedt, en eindelijk toen de zang: *regarde*, en zij, omziende, *Polkiss*, den vader van hare twee kinderen; ontwaart, maakten diepen indruk; heerlijk, krachtig, uitteert hartstogtelijk en hartverscheurend was haren uitroep *tu frémis*, enz.; het geheel van dit tooneel tot aan het einde was boven allen lof, en de genadigst van het publiek gemaakt. Het eerste tooneel van het 3de bedrijf, waar zij hare kinderen af doodt, waar hare moederliefde en wanhoop in strijd zijn, was,

om het zacht uit te drukken, vaak. De compositie van dit gedeelte (eene slechte navolging der Medea van Meyer) eischt hier juist de uiterste inspanning zoo wel der zangeres als der actrice; de heer Bellini schijnt over dit belangrijke oogenblik heen gelopen te zijn; eene buitengewone aanwending van alle kracht en een gevoelig spel verhelpen echter deze leemte; bij mad. Miro was sulks het geval niet, dit tooneel was dan ook verloren. Heerlijk was wederom het hierop volgende tooneel met *Adalgise* en hier ontwikkelde zij (vooral in het duo) alles, wat de groote zangeres uitmaakt. In de volgende tooneelen, had zij bij afwisseling heerlijke en zwakkere oogenblikken. Het geheel dezer rol is uiterst afwisselend; niet alleen het lichaams, ook de ziel wordt aangetast, en er behooren buitengewone krachten toe, om van het begin tot het einde eene waardige *Norma* te zijn. Deze krachtloosheid, hoe zij het veelvuldige optreden in belangrijke rollen volhoudt. In het belang der kunst, in het belang der kunstenaar zelf, raden wij haar aan eenige rustiger leeuw te leiden; wij kunnen haar niet te veel hooren, maar de te groote inspanning, zou ons misschien te spoedig voor altijd van haar kunnen beroven. Wij hoopen en vertrouwen, dat haar verblijf in Holland van langen duur zal zijn, en zij voort moge gaan met aan de vereerders van het ware schoone van tijd tot tijd zulke oogenblikken te verschaffen, als zij tot nu toe zoo ruimschoots deed. Mogten onze brecheiden aangevoerde aanmerkingen eenigen invloed hebben, dan zullen wij onzen arbeid niet onbeloofd achten.

Men gaf dien avond eene foliet tot slot, *Passé minuit*. Dit ding is, even als de meeste van die zaken, greene melding waardig.

De Ballingen in Siberië.

Deze uitgebreide misdadigers-kolonie, welke eene onmetelijke landstreek beslaat, en erne bonte vermenging van alle standen oplevert, is met horekking tot dezelfde burgerlijke inrigting in Europa slechts bij naam bekend, ofschoon zij bereids eene der talrijkste bevolkingen van Rusland uitmaakt, en op den hoe langzame meer toenemenden vooruitgang der beschaving van de overige Bewoners van Siberië een' gewichtigen invloed uitoefent. De opgemelde kolonie wordt, naar den aard der misdaden, en naar dien van de bij de wet opgelegde straffen, in twee hoofdklassen verdeeld, als 1° in veroordeelden tot dwangarbeid, en 2° in die tot opginning van vuurwate gronden.

De eerste worden tot den arbeid in de fabrieken, in de mijnen, en ook tot den vesting-bouw gebruikt.

De andere klasse bevat de tot den landbouw in Siberië bestemde personen, en teelt 5 afdelingen. Tot de eerste afd. behooren personen, die wegens zware misdaden met geesteling getuigt, en daarop naar Siberië zijn gevoerd; zij zijn aan denzelfden dwangarbeid, als die der eerste klasse onderworpen, maar voor korteren duur, (b. v. voor een jaar of langer); zij worden tot aanvulling van de eerste klasse gebruikt; men noemt hen dan ook, uit dien hoofde, tijdelijke dwangarbeiders. Tot de tweede afdeling behooren de jeugdige en sterk gespierde misdadigers, die een handwerk verstaan; zij oefenen ook in hun verbanningsoord hun beroep uit, en worden de *handwerkers-afdeling* geheeten. Allen, die tot den arbeid van den landbouw ongeschikt zijn, gelijk heeren-dienaren, enz., behooren tot de derde afdeling, en worden tot allerlei dienstverrigtingen gebruikt; zij vormen het *bediendengild*. De vierde afdeling is de voornaamste en talrijkste der Siberische bannelingen; zij bevat alle voor den landbouw geschikte personen, die hierom ook opzettelijk, onder den naam van de *landbouwers-afdeling* bekend is. Eindelijk worden in het register der vijfde afdeling, de zwakken en gebrekkigen door ouderdom ingescreven. Zij moeten in de dorp-gemeenten wonen, worden tot gemeentel. werkzaamheden gebruikt, maar zijn hier tot het voorzien in hunne eigen behoeften geplaatst. De *landbouwers* maken twee derden van al de onder opgemelde hoofden gebragten uit. Het bediendengild en de tijdelijke dwangarbeiders zijn, naar het getal, de zwakste afdelingen.

De tegenwoordig bestaande hoofd-bepaling voor de Siberische bannelingen is nog steeds het door den overleden Keizer Alexander, den 3 Aug. 1822, vastgestelde reglement. Het ontvult ook in den misdadiger de menschen-waarde en ademt den geest van edelmoozigheid, verbonden met eene strenge tucht voor den boosdoener; zich over al de takken van beheer der misdadigers uitstrekkende, heeft hetzelfde tot hoofdziel: de maatschappij tegen nieuwe misdaden der misdadigers te behoeden, ze door strenge tucht en onafgebroken werkzaamheid, zoo veel mogelijk verbeterd, eenmaal aan de samenleving terug te geven; en om hen door groene ontmenselijke behandeling doolstra te voeren. De bannelingen in Siberië, van alle klassen, verhoopen zich, sinds de invoering van dit reglement, over eene veel menschelijker behandeling. Dit liefderijke stelsel heeft dan ook zeer weldadige gevolgen voor de bannelingen van verschillende aard opgeleverd.

Vroeger bleven zij hardnekkig bij hunne ondeugden en wandaden volhard, betoonden geen berouw; maar verhoovaardigden zich veeleer op hunne eervolheid, en waren er trotsch op, als zij er rept zware gepleegd hadden. Tegenwoordig ziet men velen hunner zich bejweren, om, door innig berouw en sedelike verbetering, de herinnering aan hun vroeger leven uit te delgen, en aldus de genade der Staats-Regering op te wekken, die er slechts op uit is, om hen door straffen te verbeteren. De tijd der ballingschap voor de eerste misdadigers, de dwangarbeiders (*katorshniki*) mag, volgens dit reglement, niet langer dan twintig jaren duren. Na verloop van dit tijdvak, is de persoon, als hij geene nieuwe misdaad bedreven heeft, van allen dwangarbeid ontheven, en kan zich zelfs in zijne tegenwoordige strafplaats vestigen, blijvende alleen onder het gewone politie-toezigt.

In de stad Tobolsk is het centraal bewind voor alle naar Siberië gebannelen gevestigd. Dit alleen heeft de bevoegdheid de uit Europa derwaarts gezonden misdadigers te ontvangen, en over hunne verdeling in het uitgestrekte Siberië te beschikken.

Geene Criminele Regtbank in Europeesch Rusland mag meer, bij de veroordeeling van een misdadiger (zoo als te voren het geval was) deszelfs toekomstige strafplaats bepalen; deze wordt tegenwoordig uitsluitend door het gemeind bewind aangewezen, hetwelk het beste met de klassen, waarin de misdadigers vallen, en de plaatselijke gesteldheid bekend is. Nevens dat bewind en onder deszelfs toezigt, bestaan er nog in elk der Siberische gouvernemen ten bijzondere verzamelaars voor zoodanige veroordeelden, die als landbouwers tot ontginning en tot bebouwing van woeste landstroken verwezen zijn. De veroordeelden staan echter gedurende hunnen straf tijd onder het opzigt van opgemelde algemeene bewind. Na het verstrijken van dien tijd, treden zij als vrije kroonboeren of burgers op.

Uit eene tienjarige vergelijkings-tabel van het tot nu toe in St. Petersburg bestaen hebbende Siberische comité blijkt, dat het gevaarlijkste tijdperk des menschelijken levens tot het begin van wandaden van 40 jaren is; de neiging daartoe wordt in meer gevorderden ouderdom zwakker. Dese tabel levert nog eene tweede voor den zielkundige zeer belangrijke slotom op; de vrouwen tusschen de 50 en 60 jaren zijn meer tot wandaden geneigd dan de mannen in dien zelfden ouderdom. Het getal der uitgebannelen dwangarbeiders staat tot de overige veroordeelden in geheel Siberië als 1 tot 9. Op 1 Januarij 1835 was hun getal aldaar 867. Het meercendeel dervelze is voor twee derden in het gouvernement Irkutsk geplaatst, en wel in de mijnen van *Nertschinsk*, bij de kroon-branderij-schekerijen en soub-misdeijen en in de bekende Telminische lakonfabriek nabij Irkutsk.

Dit wijst gebuurt het, dat de naar Siberië veroordeelden aldaar op nieuw misdaden bedrijven, waartoe hun de plaatselijke gesteldheid van het uitgestrekte land, en de daaruit voortvloeiende ongenoegzaamheid der middelen van toezigt gunstig zijn.

Bij de ontdekking worden hun zwaardere straffen opgelegd. Landbouwers van het westelijk Siberië, worden in dat geval tot dwangarbeid in de mijnen en fabrieken veroordeeld; de dwangarbeiders (*katorshniki*), daarentegen, worden als zoodanig naar het Oostelijke Siberië getransporteerd. In dit Siberië tot nieuwe misdaad vervalt, ondergaat volgens de wet verlenging, of, naar gelang der omstandigheden, verduubeling van straf. De meeste aldaar door hen begane nieuwe wandaden zijn moord en diefstal. Dikwijls ontvlogen de veroordeelden, voornamelijk de dwang-arbeiders, die inderdaad met een hard lot te kampen hebben; zij versteken zich, of in de eenzelvige wouden, of zoeken naar het Europeesche Vaderland te ontkomen; de meesten echter worden in de eerste plaats door honger en koude, en ten tweede door de ontzaglijke uitgestrektheid van den weg, waarbij zij door de kamken-posten, de land politie en door de boeren achterhaald worden, gemaakt, tot hunnen vorigen stand terug te keeren, welke nu, gelijk te denken valt, van eenen nog ergeren aard voor hen wordt. Eene onafgebroken, met de menschelijke natuur strookende werkzaamheid, waarvan de uitkomst hun echter voordeel moet aanbrengen, moet een ontfelbaar middel zijn om hen medelijk te verbeteren.

De eerste is in een tijdsverrek van tien jaren onder hen niet zeer aanzienlijk geweest; onder de bannelingen stond zij als 1 tot 9 en onder de geëtablisceerden als van 1 tot 16.

Het verbannings-reglement van het jaar 1822 ging het eerst van het menschelijke denkbeeld uit, om geheel Siberië door de zich aldaar bevindende veroordeelden van alle soort te koloniseren. Sinds 1827, poogt de regering, met onafgebroken ijver, dat denkbeeld te verwezenlijken; dit geschiedt op tweederlei wijze: men plaatst de bannelingen in reeds bestaande, door Russische boeren sinds lang bewoonde dorpen; of er worden geheel nieuwe dorpen, op kosten der regering, aangelegd, en zij worden daarin opgenomen. In het eerste geval, moeten zich de veroordeelden door eigen arbeid onderhouden; in het laatste geeft de kroon hun, tot het bouwen van woningen, tot het aanschaffen van akker-gereedschap, van aankoop van koren tot eigen onderhoud, alsmede tot het bebouwen der gronden, alle noodige ondersteuning. Tot landbouwers in deze nieuwe kroon-dorpen kiest men bij voorkeur sterke jonge lieden, gehuwd en geschikt voor den landbouw.

Aldus maakte de regering in 1827, in onderscheidene districten van het gouvernement Iemtsk, namelijk te Kansk, Atschinsk en Minusinsk, met den opbouw van 22 nieuwe dorpen een' aanvang, en koloniseerde daarin 6000 veroordeelden; waaraan zij 479,000 roebels besteedde. In 1833 waren deze nieuwe aanleggen volkomen in gereedheid. Ook in andere gedeelten van Oost-Siberië heeft men met het beste gevolg veroordeelden in nieuw aangelegde dorpen zich doen vestigen en sedert breidt men dit stelsel alengskens verder en verder uit. In 1835 waren reeds 58,026 veroordeelden in de beide hoofddeelen van Siberië gekoloniseerd. Daarvan waren 45,013 in reeds bestaande door Russische boeren bewoonde dorpen geplaatst; doch 13,014 in geheel nieuw aangelegde. Bij de eerste dior gevestigd wordende klasse, maakte het vrouwelijk geslacht, 1/3 gedeelte, bij de tweede de helft der bevolking uit. In het begin van gemeld jaar telde men in de onderscheiden Siberische gouvernemen ten 15,688 bannelingen van beiderlei geslacht, die volkomen gekoloniseerd, na geëindigde straf tijd, in den stand van vrije kroon-boeren of burgers overgegaan waren. Onder dit aantal bevonden zich 2848 vrouwen. (Weekblad van het Regt.)

Advertentien.

(5127) Heden beziet vrij voorspoedig van eenen ZOON, HELENA JACOBS, gehielde Echtgenoot van D. VAN LEEUWEN. AMSTERDAM, 13 Februarij 1840. Kenige Kennisgeving.

(5128) J. E. LUBLINK, F. DER KINDEREN, J. CORVER, H. SALM, H. J. RIETVELD en G. W. SESINK CLEK, MAKELAARS,

zullen, op Maandag den 17 Februarij 1840, des avonds ten 6 ure, te Amsterdam, ten overstaan van een daartoe bevoegd Beambte, in de Nieuwe Stads Herberg aan het Y, VERKOOPEN:

Een extra ordinar welhuisdijk BARKSCHIP, genaamd SUSANNA, varende onder Nederlandsche vlag en gevoerd door Kapitein D. GRIM, volgens Nederlandschen metbrief, lang 29 ellen 20 duimen, wijd 4 ellen 63 duimen, hol 5 ellen 13 duimen, en alzoo gemeten op 309 tonnen of 163 lasten. Breder bij inventaris en harigt bij bovengemelde Makelaars en de Cargadoers COOPMAN & DE WITT & LENAERTS, DE VRIES & COMP. en D'ARNAUD & COMP.

Amsterdamsche OMNIBUS-ONDERNEMING.

IN VERBAND MET DE HOLLANDSCHE IJzeren Spoorwég-Maatschappij. GROOTE VERMIEDERING IN DEN PRIJS. T A R I E F:

Van de Weesper zijde naar de Dam		
» de Utrechtse zijde naar den Dam . . .	10	» » »
» Oostenburg naar den Dam . . .	10	» » »
» de Nieuwpoort naar den Dam . . .	10	» » »
» de Leydsche Poort naar den Dam . . .	10	» » »
» de Raampoort naar den Dam . . .	10	» » »
En omgekend van den Dam naar bovengenoemde Stations . . .	10	» » »
Alle andere Linien, zoo wel direct als per correspondentie . . .	15	» » »

Met 40/2 N. & Bagnadije vrij. De Omnibussen van deze onderneming zijn de eenige, die op het terrein van den Haarlemmer-Spoorweg worden toegelaten. AMSTERDAM, Februarij 1840. JONKER & Co.

Lees hier:

Tot het oprigten van eenne solide zaak, tot welke tusschen de *toekomst* 5 vijftienhundert duizend Gulden, te beleggen in Gebouwen, Gereedschappen en Materialen, gevorderd wordt, wenscht men eenen geldschietenden, en des gevorderd, mede werkzaam Deelnemer te vinden. De gevordigde gelieve zich aan te melden, onder Letter A. bij de Boekhandelaren VISSER & Co, op den hoek van de Vijzelstraat en de Heeregracht.

RAPER'S Patent Waterproef.

Deze WATERDIGTE STOFFEN overtreffen, in alle opzichten, de *India Rubber*, *Gom-Elastic* of alle andere tot dus verre bekend zijnde Waterdichte Stoffen, zijn volstrekt niet uadeelig voor de gezondheid; daar deszelve de uitwaseming of zweeten volstrekt niet beletten, en hebben ook niet die onaangename lucht, als de *Mac-Intoshen*.

Deze Stoffen zijn te bekomen bij N. JÖRGENSEN, Kalverstraat N° 233, te Amsterdam, waar alle bestellingen, op genoemde Stoffen, aangenomen worden.

RAPER & Co, te Londen.

De Oudergeteckende *thans* weder een groot Assortiment van bovengenoemde Stoffen ontvangende hebbende, verzoekt zijne geëerde Begunatigers wel te willen letten, dat deze Goederen niet alleen in Dunne Stoffen voor Regen-jassen bestaan, maar ook in dikke, als: LAKENS, DUFFELS, DOESKENS en vele andere *Elastische STOFFEN* voor Winterjassen, PALETOTS, BROKKEN, enz., alles in de Nieuwste Dessains en Kleuren.

N. JÖRGENSEN,

Kalverstraat, N° 233, Engelsche Kleermaker, en Agent van RAPER & Co, te Londen.

Geotrooijerde Régulateur-Pantographe.

Daar, nadat het vergerend getuigschrift, dat *deskundigen*, het volle vertrouwen konner Stadgenooten bezittende, de goedheid gehad hebben, ter aanbeveling van bovengemelden toestel af te geven, en letterlijk in de dagbladen, bij vorige Advertentien, is gecineerd, het *Debiet* zeer heeft toegenomen, en diegenen, welke door het gebruik maken der daarop gegeven wordende aanwijzingen, de overtuiging hebben erlangd, dat men door eigene oefening het *schoonschrijven* binnen zeer korten tijd kan aanleren, zoo vermeent de Eigenaar liet niet ongepast te zijn, het geëerde Publiek liet bestant dezer nuttige uitvinding te herinneren, en zich bij vernietwijing in de voortdurende gunstige welwillendheid aan te bevelen.

G. L. DE ROCHEMONT,

Heeregracht, bij de Bentingslaai, N° 115,

(5123) Een intsoeklijk BURGERSMAN, Vader van een Huisgezin; 84 komende Schrijven, Lezen en Rekenen, en met Administratieve Werkzamenheden bekend, in staat om van zijn goed en onbesproken gedrag de vadoende getuigenis te kunnen produceren, wenschte gaarne zich geplaatst te zien als OPZIGTER in een MAGAZIJN, of in eene andere dergelijke betrekking. Adres franco, onderf Lett. K. L. S., aan het Bureau van den *Avondbode*.

Etablissement Lithographique de S. SCHOYER, Kalverstraat, N° 167.

Réimpression de la *Gazette des Tribunaux*, paraissant tous les quelques heures après l'arrivée du *Courrier Français*; prix d'Abonnement pour Amsterdam f 30, par année au lieu de 78 Edit. de Paris. Execut dans ses ateliers tout ce qui a rapport à la lithographie, telles que Cartes de Visites, Cartes d'Adresses, Circulaires, Lettres de Change, Quittances, Factures, Cartes géographiques, Plans, Dessins, Vignettes et Autographes (*Overdruck*), qui par un nouveau procédé a l'avantage d'être mieux, plus vite exécutée, ce qui est d'un grand intérêt pour le Commerce. On est prié d'affranchir les lettres.

MAGAZIJN van Schilder-, Teeken-, Schrijf- en Kantoor-behoefsten VAN H. J. van Wisselingh, Kalverstraat, te AMSTERDAM.

Schilderijen, Teekeningen, zwarte en gekleurde Platen, Vergulde, Leuelen en Houten Schilderij-Lijsten, in fraaije Houtsoorten, ronde, ovale en vierkante Miniatur-Lijsten.

Verwen in water fijn geweven en genuiverd. Olieverf in blazen, Miniaturverf, Porcelainverf, Dekverf, Honigverf, Engelsehe en Frans Waterverf. — Oost-Indische Inkt, Sepia de Rome, Teekendoos Pastelverf, Engelsehe, Fransche en Duitsche Doosjes met Mathematische Instrumenten, Passers, Trekpenen, Graadboogen, Aekermans Potlood, Broekmans Potlood, ordinaire Engelsehe Potlood, Engelsehe Schep potlood, Fransche Potlood, Conté Potlood, Weener Potlood, Zwzersehe Potlood, Roodaard in hout, wit Krijt in hout, Houtskool in hout, zwart Krijt in hout, Gom-Elastiek in hout, Fransch, Duitsch en Hollandsch zwart en rood Teekenkrijt, Dooselaars, Teekenokers, Teeken Portefeuilles, Linialen en Driehoeken, Teekenborden, Teekenhaken en Teekenpenen, Hollandsch Teekenpapier, in 3 qualiteiten. Engelseh Teekenpapier, 2 qualiteiten, Engelseh Demy en geheel Torchon Teekenpapier, Engelseh gekleurd Teekenpapier, Fransch en Hollandsch gekleurd Teekenpapier, Engelseh Bristol of Ivoerpapier, Rijstpapier, Glaspapier, Doortrekpapier en Vegetalpapier, Hollandsch, Engelseh en Fransch Opzetpapier, Schets- en Teekenboeken met different papier, Ivoorplaatjes voor Miniatur-Gouden, Zilveren en Bronschelpen. Porcelainen Verfjes, Penselen, Kwasten, Lyonsche en Parijsche Kwasten, Madelrkwasten, Verniëkwasten en Oriëntaalkwasten, Schilderkisten, Schilder-Eaels, Schilder- en Penselstokken, Paletten, Temperessen, Wrijfglazen en Loopers, Tinctuurdopjes, Schilderdoek, Panoelen, Milboards en Spieramen, Veransen, Oliën en Inkt, Mondlijm, Cartonages, Bloemen en Albums, Teekeningen, Vistekarten en Spelkaarten, Engelsehe, Fransche en Duitsche Albums, Zak-Portefeuilles, Nota-Boekjes, Bal- en Visiteboekjes, Schrijf-Cassettes, Inktbottelen, Fournitures de Bureau, Inkt, Zand, Sandarac, Lak, Ouwelen, Sehe en Postpapier en Schrijfboeken, Zwaan-, Kraai- en Stalenpenen, Potlooders en Pennessen, Potlood-Punters, Vouwbeenen en Cachettes.

(5130) UIT HET GEDENKBOEK VAN EEN DORPSREDIKANT LEVENSERVARINGEN, AANTEKENINGEN.

INHOUD: De Aanuarding van het Predikamt, de Krankzinnige; de Doed, de Wanhopige; de Doopster; de Verleider; de Menst in Strijd met zich zelve. Amsterdam, bij de Boekhandelaar H. V. RIJSEMAN, Willemsdijk, uitgegeven, en bij Heeren Confraters mede verkrijgbaar gesteld, gr. 8vo. Prijs 3 Galden.

(5137) Heden ziet het licht en wordt alom verzonden:

WILLEM KUIPER, GZ., OF DE REDDINGBOOT TE SCHEVENINGEN,

OF 22 Januarij 1840; Dichtregelen, vervaardigd en uitgesproken door C. H. SMITS, in de Scheveningsch Departement der Maatschappij: Tot Nat van 't Algemeen op den 3 dezer. Wordt uitgegeven bij SOETENS ET FILS, te 's Gravenhage, ten voordeele van de nagelaten Weduwe en Wezen. Verkrijgbaar te Scheveningen bij den heer M. BAAK, en te 's Hage Rotterdam, Leyden en Delft, bij alle Boekhandelaren. Prijs 25 Cents. P.S. Een aanzienlijk getal Exemplaren is hiervan gedoneerd bij de Boekhandelaar en algemeene Correspondent der uitgevers G. KOOPMAN, te Amsterdam, achter het Postkantoor.

Schouwburgen, Concerten en PUBLIEKE VERMAKENLIJENDEEN.

STADS SCHOUWBURG. Zaterdag den 15 Februarij 1840. Eene zevende Voorstelling van: TITUS DE EDELMOEDIGE, Zaagspel, in twee Bedrijven, naar *Metastasio*, vrij gevolgd door den Heer G. H. Broekhuysen, muzik van Mozart, gemontereerd door den Balletmeester A. P. Fouts van *Hanneke*; Decoratiën van den Heer J. E. de Vries. Zailende de rol van Titus door den Heer Julius Miller worden vervuld. Gevolgd door: ZEPHYRUS, Nieuw Ballet-Pantomime, gecomponeerd en gemontereerd door den Heer Isidore Carey; Decoratiën van den Heer J. E. de Vries, Muzik van den Heer G. H. Broekhuysen en nieuwe Costumes. Aanvang ten 7½ Ure.

THÉÂTRE FRANÇAIS, Sous la direction de Mr. BAUDOT. (N° 55 de l'Abonnement.)

Samedi 15 Fevrier 1840. LA JOIVE. On commencera à 6½ heures précises. L'administration a l'honneur de prévenir le public, qu'à cause des diverses répétitions générales, la représentation au Bénéfice de Mr. Bovy, premier Chef d'Orchestre, est irrévocablement fixée au Jeudi 20 courant.

Salon des Variétés, in de Nes.

Vrijdag 14 Februarij 1840. Eene eerste Voorstelling van: HAT PLEIN TOT EEN RIJSEPEL, OF EEN RIJSEPEL IN EEN RIJSEPEL, Blijspel met Zaagspel, in één Bedrijf, naar het Hoogduitsch van *Arristo*, in Vaudvillegedragt door P. Boas. Na hetzelfde: DE HEER LUSTIG, DADAWAARDER LIEDESBICHTEN; Blijspel met Zang, in twee Bedrijven. De Entrée is 75 Cents per Persoon, welke in vertering zullen worden aangenomen. Aanvang ten 7½ Ure. J. DUFORT.

GRAND SALON.

Zaterdag 15 Februarij 1840. DE ONACHTER ZOON, Tooneelspel, in vijf Bedrijven, naar het Hoogduitsch van A. von Kotzebue. Na hetzelfde: DE MIJLDETE SERENADE, Blijspel met Zang, in één Bedrijf. De Entrée is 60 Cents, welke in vertering zal worden aangenomen. Tweede vertering 30 Cents. Aanvang ten 7½ Ure.

GEDRUKT BIJ A. ZWIERSAARD,